Siker és szeretet

Az Egyetemi Énekkar jubileumi hangversenyéről

A Központi Egyetem Aulája előtt ünnepségre gyülekeznek december 6-án este. A folyosó falain plakátok színlenek, az üvegezett asztalokon régi íratok; egy nagymúltú énekkar jelenlegi tagjai és az összegyűlt érdeklődők hallgatják dr. *Mezősi* József ünnepi beszédét, amelyben felidézi a dalárda sikereit, és átadja az Egyetemi Énekkar 40 éves jubileumára a dr. *Devich* Andor és *Vágvölgyi* András által összeállított kiállítást rendeltetésének.

„Egyetemünk Tanácsa az Egyetemi Énekkar megalakulását tudomásul véve, alulírt ülésén hozott határozatával megengedte, hogy az énekkar működését a bemutatott szabályok szerint megkezdhesse... 1925. évi november hó 30." E határozat alapján dr. *Riesz* Frigyes rektor hozzájárulásával *Dömötör* Gyula orvostanhallgató szervezésében kezdte meg munkáját a férfikar, mely 1934-ig az első évek botladozásai után jelentős együttessé fejlődött. Hangversenyek, rádiószereplések hírei tanúskodnak erről, és többek között az a műsorterv is, mely „Szegeden először" megjegyzéssel közli Kodály Felszállott a páva című kórusművének bemutatását az 1938-as díszhangversenyen. Mellette egy másik dokumentum: „... az Egyetemi Énekkar viaszlemezre énekelendő műsorából Kodály Felszállott a páva c. dalát — mint nem engedélyezett művet — töröltük, és helyére Liszt: Bordalát vettük fel." Még ebben az évben lengyelországi hangversenykörút, majd 1940-ben jubileumi év — a plakátokon mindenütt ismerős név, a fényképekről ismert arc mosolyog: vezényel *Kertész* Lajos.

A felszabadulás utáni idők színes emlékei újrakezdésről, aztán komoly sikerekről tanúskodnak. 1948-ban az énekkar ausztriai és svájci körúton vesz részt, s korabeli újságszemelvények: az Österreichische Zeitung, Wiener Tageszeitung, La Tribune de Genève, Das kleine Volksblatt cikkei, rádiószereplések, fogadások fémjelzik útjukat. Két fénykép. Ismerős arc a bölcsészkar előtt: *Kodály* Zoltán 1955-ös látogatása nagy lendületet ad a további fejlődéshez.

Az aula ajtói kitárulnak: 1965. december 6. a József Attila Tudományegyetem Énekkarának *Jubileumi Hangversenye.* Vezényel: Kertész Lajos.

A jubileumhoz méltó hangverseny

A jubiláló Egyetemi Énekkar Kertész Lajos vezetésével már zsúfolásig telt terem előtt lépett dobogóra. A hangverseny jó műsorbeli felépítettsége eleve előlegezte a sikeres szereplés lehetőségét.

Az est Kodály Cohors generosájával indult, melyet együtt énekelt a Ságvári Endre gyakorló általános iskola énekkara és az Egyetemi énekkar megérdemelt sikert aratva. Ezután kedves jelenetre került sor: a kivonuló gyerekénekesek virággal köszöntötték az egyetemistákat. A női kar önálló műsora így Monteverdi Ünnepeljünk című kórusművével kezdődött, melyet a tehetséges együttes mély átéléssel adott elő, majd egy Palestrina-alkotás a Pleni sunt coeli hangzott el. Ezt követte az est fénypontja: Mendelssohn Búcsú az erdőtől. E mű előadása, bár sikere elmaradt a hátsóbb, virtuózitásában valóban mindent fölülmúló Balatoni nóták és Pletykázó asszonyok mögött, sikeresen egyeztette az énekkar sajátosságaival a kórusmű sajátságait Kertész Lajos szuggesztív vezénylése mellett a dinamikus és a suttogásig halkuló sorok erős sodrású hullámzásában el választhatatlanná oldva a szólamok hangszínét. A taps elültével az énekkar levonult a színpadról, átadván helyét egy régebbi énekkari tagnak, *Szalma* Ferencnek, akit a közönség hosszantartó tapsszal üdvözölt. A volt szegedi művész Verdi Don Carlosából Fülöp áriáját adta elő mély átéléssel hálálva meg a közönség szeretetét. A visszatérő énekkar ismét magas tudásáról tanúskodó előadással (Kodály: Harangszó) folytatta műsorát, majd a gyengébb Tavaszi köszöntő (Bárdos Gy) után Vavrinecz Balatoni nóták című művével, melynek szólórészletét a tehetséges *Sebők* Matild énekelte, az est legnagyobb sikerét aratta.

Szünet után a Balatoni nóták élénk hangulatát tréfálkozássá oldva Bartók Jószágigéző, Kodály Süket sógor és Ligeti Pletykázó asszonyok című műveinek csokrát nyújtották át a hallgatóságnak, s különösen az utóbbi virtuóz előadásával arattak sikert, majd ismét Szalma Ferencet hallottuk. Előbb Verdi Nabucco című operájából Zakariás imáját adta elő, majd a közönség szünni nem akaró tapsát megköszönve, a *Windsori víg nők* bordalát énekelte ráadásul, kiváló előadói kvalitásait csillogtatva. Az énekkar a Bartók—Kodály—Ligeti életképek hangulatát feloldva a József Attila-versre írt Dávid-művel a Perc kedves miniaturájával vezette az estet ismét az ünnepélyesség felé. Matvéjev A galambhoz című műve hangzott el (a szólót ismét Sebők Matildtól hallottuk), majd Kodály Béke dal-át énekelték el kétszer is, hogy a Gaudeámus igitur lendületes előadásával adjanak méltó befejezést az estnek. Az énekkar ezután virággal köszöntötte *Kertész* Lajost, akinek korát meghazudtolóan lendületes, átélt és igazán ünnepi élményt nyújtó vezénylése emlékezetes marad a hallgatóságnak, a jubiláló énekkarnak pedig *Hevér* László adott át ajándékot. A közönség meleg szeretettel ünnepelte az énekkart, amely a Mendelssohn-mű és a Cohors generosa megismétlésével köszönte meg a tetszésnyílvánítást. A nagysikerű esten *Kertészné* Kain Kató alkalmazkodóan is szép zongorajátékkal kísérte az együttest.

Az egyetemi énekkar tagjai 1965-ben

Karnagy: *Kertész* Lajos. Tanárelnök: dr. *Mezősi* József, ifjúsági elnök: *Kupecz* Éva. Ifjúsági elnökhelyettes *Várkonyi* Katalin.

Az énekkar tagjai: Szoprán: *Babecz* Ilona, *Bakos* Éva, *Dancsó* Mária, *Demeter* Margit, *Durkó* Zsuzsanna, *Frankó* Klára, *Hercegh* Katalin, *Horváth* Erzsébet, *Hős Nagy* Júlia, *Klemm* Márta, *Kokány* Mária, *Link* Éva, *Machola* Judit, *Martos* Anna, *Pál* Sarolta, *Pallos* Mária, *Papp* Katalin, *Sebők* Matild, *Tarjányi* Éva; Mezzoszoprán: *Baracs* Gabriella, *Brajnovics* Katailn, *Erdei* Margit, *Fajszi* Zsófia, *Juhász* Margit, *Ivity* Mária, *Kupecz* Éva, *Macsek* Erzsébet, *Major* Éva, *Nagy* Klára, *Nyilas* Irén, *Paulai* Zsuzsanna, *Péntek* Judit, *Polyák* Judit, *Szende* Zsuzsa; Alt: *Ábrahám* Gizella, *Árva* Edit, *Cséplő* Klára, *Deli* Erzsébet, *Farkas* Mária, *Földi* Mária, *Gregorich* Rita, *Herczeg* Ildikó, *Klazsik* Borbála, *Kopasz* Éva, *Kovács* Zsuzsa, *Németh* Rózsa, *Pljesovszki* Mária, *Streit* Teréz, *Szijártó* Éva, *Zsilinszky* Piroska.

—sm

Az államigazgatási jog problémái Lengyelországban

Starosciak professzor előadása egyetemünkön

Az elmult hetekben vendégünk volt a Varsói Egyetem Államigazgatási Jogi Tanszékének vezetője, aki a lengyel—magyar kultúregyezményt követően megindult előadócserék keretében érkezett Szegedre.

Ittartózkodása alatt fogadta a Városi Tanács VB titkára, a Kar dékánja is. Tulajdonképpen Martonyi János professzor vendége volt, aki tárgyalt kollégájával, kalauzolta Szegeden. Felkérésére J. Starosciak professzor előadást is. tartott a II. évfolyam hallgatói előtt „A lengyel államigazgatástudomány egyes irányairól.

Ezt az előadást éppúgy, mint „A lengyel államigazgatási eljárási törvény alapelvei és gyakorlati alkalmazásának tapasztalatai" címmel, JATE Állami- és Jogtudományi Kara Tudományos Bizottsága, a Kar Államigazgatási Tanszéke, valamint a Magyar Jogász Szövetség Csongrád megyei Szervezetének Államigazgatási Jogi Szakosztálya felkérésére megtartott előadását Martonyi professzor vezette be meleg szavakkal.

Az utóbbi évek a szocialista országok államigazgatási jogában erőteljes fejlődést hoztak. A lengyel és magyar jogfejlődést vizsgálva megállapíthatjuk, hogy a két országban azonos időben jelentkeztek a politikai törekvések, s azonos periódusban került sor az államigazgatási eljárás kodifikációjára.

A lengyel államigazgatási eljárás alapelvei közül a legfontosabbakat röviden:

1. a dolgozók bizalmának elnyerése,

2. a köz és egyéni érdek egyszerre történő szolgálása,

3. gyors ügyintézés, bürokráciamentesség,

4. határozatok stabilitásának biztosítása, (határozat a szerv becsületszava legyen!)

5. „semmit a polgárról a polgár nélkül!"

Ezek érvényesülését a kódex részletes rendelkezései garantálják.

Jelentékeny, sokat ígérő kezdeményezés a társadalmi szerveknek, mint feleknek a részvétele az eljárásban.

Milyen a hatása egy új kódexnek?

Mérjük le egy részmegoldáson!

A régi eljárás gyakorlata a féltől, az állampolgártól kívánta meg, hogy döntésre kész iratokat terjesszen elő, szerezzen be minden igazolást! Ez természetesen nagy munka, sok utánajárást igényelt, míg a hivatalos szervek egymás között leggyakrabban sokkal könnyebben tudják beszerezni ezeket. Ez az egyik oka annak, hogy az új eljárási törvény az államigazgatási szervet bízza meg azzal, hogy az iratokat beszerezze.

Az alapelvek szükségességének, az elvi iránymutatásnak több helyen is időt szentelt a professzor. Előadása tartalmas magyarázatát adta a lengyel szocialista jogalkotás ezen területén lefolyt jelentős munkának.

A SZFINX

Újabb ősbemutató a Szegedi Egyetemi Színpadon

Ismét ősbemutatónak tapsolhatott az Egyetemi Színpad értő közönsége. A lelkes, fiatal gárda ezúttal két egyfelvonásossal lépett színre. December 18-án este 8 órakor elsőként Hubay Miklósnak, a már európai hírű „C'est la guerre" szerzőjének új drámáját, A Szfinxet mutatták be megérdemelt sikerrel Kerekes László rendezésében. Az érdekes cselekményű és filozófiai, illetve etikai mondanivalójában is eredeti darab az Oidipusz-mondakör egyik egyénien értelmezett epizódját a modern dráma eszközeivel teszi maivá, felhasználva az alkalmat, hogy alaposan megmondogassa véleményét a férfiakról és a nőkről. A Szfinx bőrében várakozó Iokaszte megszemélyesítőjében, Pálffy Katalinban az Egyetemi Színpad új nagy reménységét láttuk. Egyenrangú társa volt Dienes Árpád Oidipusz szerepében, és jól megoldotta feladatát Papp György (Tirészias), valamint kisebb szerepében Bényi Tamás.

Bár Edward Albee: Állatkerti történetét a rádió is bemutatta, az egyelőre csak kéziratos szövegű egyfelvonásost Elbert János fordításában és Hadobás Mihály rendezésében mégis újdonságként, mondhatni inyencségként adta át a közönségnek a két jóképességű szereplő: Nagy Endre (Jerry) és Racsmány Mihály (Peter) közreműködésével az Egyetemi Színpad, amely újabb érdekes előadással örvendeztette meg a közönséget.

A bemutató részletesebb kritikáját lapunk következő számában közöljük.

— vm —

Három referátum, tartalmas vita

Polgári jogi tudományos munkaértekezlet Szegeden

A polgári jog és általában a szocialista jogtudomány legfontosabb vonatkozásainak megvitatása igen időszerű felelősségteljes feladat. A feladat jelentőségét még növeli, ha a kérdések nemzetközi szintű és jelentőségű munkaértekezleten kerülnek megvitatásra.

Kétségtelen, hogy a Szegeden lezajlott Polgári Jogi Tudományos Munkaértekezlet a fenti követelmények elé volt állítva, az értekezlet munkájára az igényesség s — ezzel párhuzamosan — a konferenciai állásfoglalás súlyának tudata rányomta bélyegét.

Neves külföldi jogtudósok részvételével

Miért kell kiemelnünk a munkaértekezletet, hangsúlyozni, a mintegy 20 külföldi és 60 belföldi résztvevő állásfoglalásának súlyát? Nézzük talán a résztvevőket: Sz. N. **Bratusz**, O. Sz. **Joffe**, a jogtudományok doktorai a Szovjetunióból.

V. **Vasziljev** akadémikus, A. L. **Kozsuharov** professzor Bulgáriából.

Csehszlovákiából V. **Knapp**, S. **Luby** akadémikusok.

Jugoszláviából B. **Blagojevic**, K. **Gyetvai** professzorok.

S. **Bradeanu** professzor Bukarestből.

Németországból, W. **Artzt**, G. **Pflicke**, H. **Such** professzorok, M. **Posch** prof., a Jénai Jogi Kar dékánja.

S **nem** utolsó sorban a munkaértekezlet magyar előadói:

Dr. Kemenes Béla, a szegedi Jogtudományi Kar dékánja, dr. **Eősi** Gyula, dr. **Csanádi** György.

Résztvettek mellettük, külföldi és hazai megfigyelők, neves egyetemi oktatók, gyakorlati szakemberek.

Három referátum és a szocialista polgári jog

Az Állam- és Jogtudományi Kar nem először rendezett nemzetközi jelentőségű konferenciát. A jelen munkaértekezlet programja a lehető legnagyobb hangsúlyt a tartalmi munkára fektette.

Három referátum került megvitatásra, az előzetesen szétküldött anyagok alapján, azt követően, hogy dr. **Fodor** Géza, tudományos rektorhelyettes december 7-én, a József Attila Tudományegyetem Aulájában megnyitotta a konferenciát.

Sorrendben: Dr. Eősi Gyula:

A szocialista polgári jog struktúrája és kutatásának módszerei.

Dr. Kemenes Béla:

A szerződések elméleti alapjai.

Dr. Csanádi György:

Az állami vállalatok közötti szerződések új problémái.

A referátumok közös alapja a szocialista polgári jog szerepének kérdése a vagyoni viszonyok jobb rendezésében kapcsolatban a gazdasági mechanizmus aktuális problémáinak megoldásával, továbbá a tervezési rendszer és a szerződések kapcsolata, mint a kérdéskomplexummal szorosan összefüggő részterület.

A mintegy 40 hozzászólás kitűnő alkalom volt arra, hogy a már alkalmazásra került módszerekről, tervezett megoldásokról valamiféle képe nyerjünk, a tudósok összehasonlítsák, elképzeléseiket a témával szorosan össze nem függő kérdésekben is.

Szorosabb lesz az együttműködés

Az eredményesség arra az elhatározásra juttatta a megjelenteket általában, hogy *az ilyen konferenciákat a közeljövőben is rendszeresen meg kell rendezni, más és más országokban. Ennek koordinálására a konferencia határozatokat hozott.*

Szóba került, hogy a levelező jogi oktatás egyes kérdéseivel való foglalkozás is képezhetné a tanácskozás tárgyát.

Nem kétséges, hogy a MTA Állam- és Jogtudományi Intézete, és a Jogtudományi Kar fáradozásai nem voltak hiábavalók, a konferencia eredményesen zárult. S ebben nagy szerepe volt a Polgári Jogi Tanszéknek, amelynek dolgozói készítették elő jórészt helyileg a munkaértekezletet.

Feke László

BEJÁRÓK

Elhatároztam, olvasni fogok. „Az ördög sarkanytyúja"-t Maughamtól. Éppen ott tartok, hogy Strickland tizenhétévi házasság után elhagyta feleségét és Párizsba költözött.

— Mit gondolsz Tibi — fordulok jogász barátomhoz, aki szintén „profi" utazó és jelen pillanatban a Munkatörvénykönyvét tanulmányozza, vagy legalábbis úgy tesz, — azok, ott a sarokban megélnek tizenhét évet együtt?

A sarokban *ugyanis szerelmes pár ül. Kora reggel. A fiú keze a lány térdén pihen, tekintetük összefonódik. Sokért nem adnám, ha tudnám mire gondolnak. A kartársnő szerint ez nagyfokú rosszmájúság, a jogász véleménye az, hogy nem büntetendő cselekedet, emellett a látottak alapján huszonegy és fél évre garantálja együttélésüket.*

A vonat lassuló mozgására a „Tarpatak völgye" alatt ülő fiatalember ismétlésekbe bocsátkozik. Az utasok nagy többsége még idejében elterpeszkedik. Érdekes, az emberek mindig elterpeszkednek az állomások előtt, hogy azután az új utasoknak helyet adva az udvariasság látszatával viszacsússzanak arra a helyre, ahol addig ültek. Mellénk két néni telepedik. Nagy hangerővel hozzák nyilvánosságra gondolataikat. Párbeszédükből megtudjuk, hogy mennyi a tojás ára Ferencszálláson, meg azt is, hogy Kovácsék Pista fiát behívták katonának.

A Csontváry „tisztelő" fiatalembernek peches napja van. Azon felül, hogy túl soknak találja az állomásokat, még a WC is foglalt. — Ezt onnan tudom, hogy hangos szóval kifejtette véleményét a dologról, miután a kocsi egyik végében sem volt szerencséje.

A „vaskigyó" csattogva, prüszkölve fogyasztja tovább a métereket.

Lassan mi is *leszálláshoz készülődünk. — Még egy pillantás az ülés alá és a csomagtartóra — nem marad-e ott valami, majd a sok üléstől kissé mereven, darabosan elindulunk az ajtó felé.*

Így megy ez minden nap. Reggel és délután.

Unalmas? — Délután igen. Reggel gyorsabban eltelik. Vázlatírással, órákra való készüléssel, olvasással, ultival.

És mindannyiunk előtt lebeg a remény — eljön az az idő, amikor hónap ötödikén nem kell többet havijegyet váltani.

Mészáros Rezső

Szeptember elseje óta *tagja vagyok a „hivatásos" utazók népes táborának. Napi százegynéhány kilométer — oda-vissza. A pályakezdés kevesek számára könnyű és egyszerű. No, de nem a panasz emelte kezembe a tollat, inkább e bő két hónap élménygyűjteménye.*

Munkások, mérnökök, adminisztrátorok, jogászok, pedagógusok utazunk együtt naponta, — ismeretlen ismerősökként. Az egyhangút próbáljuk változatossá tenni villanásnyi mozaikokkal. Ki így, ki úgy.

Velem szemben, az ablaknál fiatal hölgy ül. Asszony? menyasszony? nem tudom. Tény az, hogy a gyűrű ott csillog az ujján.

— Köt. Egy sima, egy ferkelt. Persze lehet, hogy egészen más mintát alkot a fonálból. Egyébként jól halad. Tegnap még csak három ujjnyi volt, ma már legalább egy arasz kész.

— Reszkessetek, egerek! — harsan egy stentori hang a hátam mögül. Hm?!

— Veres terített betli.

— Pasz.

Vezesd elő, gyermekem. Ez kettő forint, még testvérek között is — számolom és figyelem tovább a „kísérőszöveget".

— Patkányok! Hiénák!

Ezek szerint elbukta a *„gyermek."*

— A fene egye meg, ez a nyomorult vonat minden cserjénél megáll! méltatlankodik a Csontváry kép alatt ülő cigarettázó, unottarcú, harminckörüli fiatalember. Érdekes, ő állandóan a „Tarpatak völgye" alá ül. Biztosan nagyon utálhatja. — Azért ül alá, hogy ne lássa.

Medikus „gyógyteák"

A SZOTE KISZ-bizottsága, a következő félévben újabb szórakozási lehetőséget biztosít az Orvostudományi Egyetem hallgatói és dolgozói részére.

Szombat délutánonként a Gazdasági Igazgatóság kultúrtermében medikus „gyógytea"-délutánokat rendeznek, tánccal egybekötve.